Emil Čić napravio hrvatski memorandum, kao odgovor memorandumu SANU

2014-02-19

Memorandum

o stanju hrvatske države i nacije s temeljnim programom obnove i zaštite nacionalnih resursa,
identiteta i nacionalnih interesa

Situacija Republike Hrvatske pogoršava se na političkom, ekonomskom, demografskom planu iz dana u dan: iz svjetskih centara proizvedena kriza umjetno je prenesena i na Hrvatsku i blokirala je ekonomski razvoj, trgovinu, poljoprivredu i zaradu stanovništva. Pretvorba, koja je još 1992. Hrvatskoj kao model ekonomske transformacije naređena iz EU, Hrvatsku je upropastila i dovela na rub prosjačkog štapa, te njezine rezultate treba poništiti provedbom nacionalizacije. Približavanje Europskoj Uniji odvijalo se na ponižavajući način, s nizom teritorijalnih ucjena sa slovenske strane i tome slično. Ulazak u EU dogodio se protuustavno, čak i po modelu Ustava koji boljševičke snage mijenjaju svaki čas, prema svojoj potrebi, stoga je taj ulazak pravno ništavan. Haaški sud i Bruxelles ponižavali su Hrvatsku i njezinu oslobodilačku borbu protiv Srbije, a k tome, cijeli niz pravnih i upravnih vladinih odluka približava nas Srbiji koja je danas u cijelosti četnička i ne odustaje od svojih ekspanzivnih državnih ideja. S toga smatram da je:

1. Potrebno zaštititi državne interese i izići iz Europske Unije u cilju zaštite nacionalnih i državnih interesa. EU se i onako ekonomski raspada, pa je neophodno lobirati za prelazak Hrvatske u stanje neutralnosti po švicarskom modelu. Plodnu zemlju i vodu moramo zadržati u nacionalnom vlasništvu, jer se gubitkom granica omogućuje masovno naseljavanje stranaca i preuzimanje upravnih funkcija državnih institucija. Banke je potrebno nadzirati i zakonski regulirati europske kamatne stope i investicije u hrvatsku proizvodnju te stvoriti središnju hrvatsku štedionicu koja će štititi nacionalni kapital. Jedna Hrvatska privredna banka mora podržavati hrvatske kapacitete proizvodnje i nacionalne interese.

2. Nužno je zaštititi ustavnu odredbu o zabrani sjedinjavanja s državama bivše Jugoslavije i ostalim državama. Diplomatski odnosi sa Srbijom ne mogu biti dobri dok god se Srbija ne ispriča za genocid nad hrvatskim stanovništvom u Domovinskom ratu, a također i u II. svjetskom ratu: velikosrpska politika u Hrvatskoj skrivila je sve žrtve Domovinskog rata i većinu žrtava na hrvatskom tlu u vrijeme II. sv. rata. Beograd mora informirati o sudbini nestalih hrvatskih branitelja i civila, a tužba RH ne smije

biti povučena. Šteta koju je Srbija počinila Hrvatima i Hrvatskoj nadilazi proizvodne dugoročne kapacitete Srbije, te u okviru odštete treba zahtijevati povrat svih opljačkanih umjetničkih i drugih dobara kao i simboličnu ratnu odštetu.

3. A) Potrebno je obnoviti velike seljačke zadruge, vratiti zemlju seljačkim zemljišnim zajednicama i stimulirati malo poduzetništvo, koje je ugroženo korupcijom. Brodogradnja treba biti nacionalni prioritet, ribarstvo treba zaštititi proglašenjem gospodarskog pojasa. Industrijalizaciju treba poduprijeti u okvirima nacionalne konkurentnosti i hrvatska industrija mora biti u državnom vlasništvu, uz neke iznimke o kojima treba odlučiti. Hrvatska ima potencijale za razvitak malih privrednika, na pr. za proizvodnju električnih automobila, mopeda i izvoz tramvaja. Kompetentni hrvatski ekonomisti kvalificirani su dati viziju programa ekonomske obnove. Neophodno je posvetiti posebnu pozornost zapošljavanju mlade radne snage.
B) Budući da su ekonomske i ratne okolnosti nakon II. sv. rata demografski opustošile Hrvatsku, Hrvatska demografski propada. Uslijed toga ona više nema dovoljno obične radne snage za održavanje svojih kapaciteta: došli smo u situaciju da se predlaže uvoz radne snage, ali ne može nam biti svejedno od kuda ta radna snaga dolazi. Prioritet hrvatske politike mora biti povratak cjelokupnog hrvatskog iseljeništva. Radi očuvanja nacionalnog identiteta, ukoliko se to potvrdi kao nužno, radna snaga mora dolaziti iz zemalja slične kulture, mentaliteta i identiteta, stoga prednost treba davati ljudima iz Ukrajine, Bjelorusije, Slovačke, Češke i Poljske, a nipošto iz Srbije ili Azije, jer tada dopuštamo ekspanziju tipa kineskog kolonijalizma (kakva se odvija diljem svijeta).

4. A) Zakonodavstvo, sudstvo i pravni sustav u Hrvatskoj ne funkcioniraju, stoga je nužno napisati poboljšane, nove i logične zakone i revidirati sudstvo. Na političkom planu potrebno je provesti lustraciju, koja bi uključivala četnike i komunistički pomladak odgajan na vjeri u Titoizam. Javno bilježništvo također funkcionira nezadovoljavajuće i po previsokim cijenama, stoga sve to treba dovesti u red.
B) U Hrvatskoj se ne smije dozvoliti dvostruko pravo glasa nacionalnih manjina, jer u tom slučaju nacionalne manjine dobivaju više prava od lokalnog stanovništva: birajući svoja dva predstavnika umjesto jednog dobivale bi udvostručeni utjecaj. To je tim opasnije što strano stanovništvo koje bi u buduće uselilo u Hrvatsku moglo tražiti ista takva prava i ugroziti nacionalnu volju Hrvata. Također treba ukinuti i ukloniti nacrte zakona po kojima predstavnik Srba, kao predstavnik privilegiranog naroda Jugoslavije u RH, ima prednost pred braniteljima i hrvatskom nacionalnom većinom (kako smo izvješteni od branitelja s terena).

5. Potrebno je ukinuti regionalne stranke (kao npr. u Francuskoj), jer parceliziraju nacionalni identitet i interese hrvatske nacije. Moguće su samo stranke s nacionalnim predznakom i interesom. Multikulturalizam, kao ideologiju kolonijalnih država u cijelosti treba onemogućiti, jer ne ide za poštivanjem različitosti, već za poništenjem kulturnog identiteta i volje nacionalne većine, kroz nametanja volje manjine.

6. Iseljena Hrvatska i Hrvati u Domovini jedno su tijelo. Stoga Hrvati izvan Hrvatske imaju pravo glasovanja isto kao i hrvatski narod u Bosni i Hercegovini.

7. Radnička i socijalna prava moraju uključivati pravo na zdravstvenu i socijalnu zaštitu, kao i pravo na besplatno školovanje. Po uzoru na Austriju i Njemačku u XX. stoljeću visoko školstvo treba biti besplatno, a mladež treba usmjeriti na upis deficitarnih studija i zvanja.

8. Organizacija obrane i sigurnosti države i društva mora uključiti obnovu opće vojne obaveze. Kao u Švicarskoj konfederaciji, vojnici uniformu i oružje nose sa sobom i drže u blindiranim škrinjama, pod ključem. U nemirnim vremenima, koja se očekuju, to povećava mobilnost i vojnu organiziranost nacije i smanjuje civilne žrtve.

9. Budući da je nesposobna vlast koja je vladala Hrvatskom (SDP-HDZ), državu dovela blizu bankrota, buduća narodna vlast može se naći pred velikim teškoćama: u slučaju ekonomskog bankrota Hrvatske (kakav se dogodio Grčkoj i Islandu) mora postojati krizni stožer sposoban organizirati oporavak države ili snabdijevanje stanovništva hranom i pićem i spriječiti pomor od gladi i bolesti, a prema prethodnom izvanrednom programu koji će odobriti Hrvatski državni sabor. Isto tako održavat će se zalihe životnih namirnica i lijekova koje će cjelokupnom stanovništvu osigurati održavanje na životu, pod zadovoljavajućim uvjetima. U izvanrednim okolnostima stožer mora biti u stanju planirati zaštitu i ratne evakuacije civilnog pučanstva. U okolnostima osiromašenja stanovništva država i ostale organizacije unutar države trebaju izgubiti pravo ovrhe tj. pljenidbe stanova i ostale imovine građana radi neplaćenih računa i neplaćenog poreza. Država nije izuzeta iz krize, te i ona mora biti uskraćena u pravu naplate, tim više što je vlast, svojom nesposobnošću, sudjelovala u generiranju krize.

10. Hrvatska mora težiti političkoj neutralnosti. U sadašnjem trenutku NATO – pakt nas štiti od obnove Jugoslavije, koja je bila izvan takve organizacije, ali u “globalnom selu” Hrvatska revizijom potpisanih ugovora mora osigurati svoju autonomiju pri donošenju osnovnih i operativnih odluka i naći načina da radi ostvarenja neutralnosti iziđe iz ustroja NATO-pakta.

Mr. sc. Emil Čić